

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/66/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010431
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812010431.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. júla 2015 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

Z. P.

nar. XX.XX.XXXX v D. T., trvale bytom Z. XX, okr. I., t.č. G. E. G., I., na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/185/2012-281 zo dňa 14. februára 2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný o d s u d z u j e podľa § 179 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 38 ods. 3, 36 písm. j), l), 39 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 3 (tri) roky.

Podľa §§ 51 ods. 1 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon uloženého trestu podmienene odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorá sa podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovuje na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá povinnosť každý druhý mesiac preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi zdroje svojho živobytia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Z. P. uznaný vinným zo zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 2, ods. 3 písm. d) Tr. zák. v znení zák. č. 224/2010 Z.z. v spojení s § 138 písm. g) Tr. zák., pretože v presne nezistený deň od 12.06.2011 v A. zlákal P. A. narodenú XX.XX.XXXX na vykonávanie prostitúcie tak, že prostredníctvom rýchlej pošty na portáli azet.sk zo svojho nicku D počas telefonických rozhovorov a pri osobnom stretnutí v A. jej ponúkol bývanie a stravu, ak bude poskytovať sexuálne služby, pričom vedel, že poškodená ušla z reedukačného centra, že nemá kde bývať, že nemá peniaze a ani prácu a že nemá ešte 18 rokov, následne ju s jej súhlasom odviezol z A. do Z., do domu XXX, kde poškodená vykonávala prostitúciu do 26.06.2011.

Bol za to odsúdený podľa § 179 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 38 ods. 3, 36 písm. j), l), 39 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na dva roky, výkon ktorého trestu mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 5 rokov.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote písomne odvolanie prokurátorka, ktoré smerovalo len proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania prokurátorka namietala najmä to, že neboli splnené podmienky pre použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Namietala tiež ústne odôvodnenie vyhláseného rozsudku, kde sudca uviedol, že poškodená v čase trestného činu mala 17 a pol roka, teda bola skoro dospelá, hoci to nebola pravda, pretože táto mala v čase trestného činu len 16 a pol roka. Namietala tiež sudcom použité slovné spojenie „spoločenská nebezpečnosť konania“, ktoré Trestný zákon v platnom znení nepozná. Prokurátorka navrhla podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušiť výrok o treste v rozsudku súdu prvého stupňa s tým, aby odvolací súd sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby podľa § 179 ods. 3 Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obhajca obžalovaného uviedol, že uložený trest sa javí ako zákonný a spravodlivý, nešlo o bežný štandard predmetnej trestnej činnosti, pričom obžalovaný chcel mať poškodenú viac-menej pre seba. Obžalovaný vyživuje 4 maloleté deti a nepodmienečný trest by bol neprimerane prísny. Ani ochrana spoločnosti nevyžaduje uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Aj keď obžalovaný neurobil vyhlásenie o tom, že je vinným zo skutku uvedeného v obžalobe, k skutkovým okolnostiam kladeným mu za vinu sa v zásade priznal. Priznanie je pritom v súlade s ďalšími dôkazmi najmä výpoveďami svedkov - poškodenej P. A., K. P. a S. Z.. V zásade odvolací súd nemá námietky ani proti použitej právnej kvalifikácii ako zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 2, 3 písm. d) Tr. zák. účinnom v čase spáchania trestného činu, pretože obžalovaný zlákal osobu mladšiu ako 18 rokov na účel jej prostitúcie, pričom čin spáchal využitím tiesne poškodenej. Ku kvalifikačnému znaku v podobe tiesne (podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby) je však potrebné uviesť, že jeho naplnenie bolo hraničné. Tieseň spočívala prakticky v určitom protiprávnom konaní poškodenej, ktorá bola bez finančných prostriedkov a nemala kde bývať, pretože ušla z reedukačného centra.

Súd prvého stupňa však pochybil pri rozhodovaní o treste. Pochybenie však nespočívalo v samotnom použití ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, ako to uvádzala v odvolaní prokurátorka, ale v tom, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody len vo výmere dvoch rokov, čo predstavuje samú dolnú hranicu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák. Pre takéto mimoriadne zníženie trestnej sadzby odňatia slobody zo 7 rokov na 2 roky, podľa názoru senátu odvolacieho súdu splnené podmienky neboli.

Inak ale použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody bolo správne a zákonné. Prejednávaný prípad nie je takého charakteru, že by na prevýchovu obžalovaného bolo nevyhnutne potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody v minimálnej výmere sedem rokov. Dokonca nejde ani o prípad, kedy by na prevýchovu obžalovaného muselo byť pôsobené nepodmienečným trestom odňatia slobody, keď obžalovaný ani nebol doposiaľ súdne trestaný.

V predmetnej veci pôvodná aj sexuálna známosť obžalovaného s poškodenou prerástla v predmetnú trestnú činnosť, keď poškodená si poskytovaním sexuálnych služieb „riešila“ ubytovanie a živobytie a v neposlednom rade aj „úkryt“ pri úteku z detského domova. Samotná poškodená uviedla, že prostitúciu vykonávala asi 10 dní a mala do 10 zákazníkov. S tvrdením prokurátorky o veku poškodenej v čase činu (16 a pol roka) sa senát odvolacieho súdu nestotožnil, pričom aj vek poškodenej 17 a pol roka je tou významnou okolnosťou, ktorá odôvodňuje použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný spáchal trestný čin na osobe, ktorej už len pol roka chýbalo do dospelosti a stratila by trestnoprávnu ochranu dieťaťa.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Odvolací súd sám obžalovanému uložil takú najvyššiu výmeru trestu odňatia slobody, aby bolo možné výkon trestu podmienene odložiť s probačným dohľadom. Takýto trest pritom nepostihne ani osoby odkázané na výživu obžalovaným, a preto zodpovedá aj ustanoveniu § 34 ods. 3 Tr. zák.

Úplne na záver k odvolaniu prokurátorky senát odvolacieho súdu uvádza, že z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. (účel trestu) vyplýva, že pojem „spoločnosť“ Trestný zákon naďalej používa. Teda pri rozhodovaní o treste (nie vine) pri ochrane spoločnosti , ako aj potrebe morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou, možno vychádzať aj zo súdom hodnotenej spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.